

Mej. J. Boosten, Bourgognestr. 22, Maastricht.
 Jan van Rosendaal, Aylvalaan 44a, Maastricht
 Jan van Rosmalen, Mesdagstraat 8, Nijmegen.
 Mej. D. van Rosendaal, Aylvalaan 44 a,
 Maastricht.

C. van Alphen, Den Hout, gem. Oosterhout.
 J. A. Th. Dielis, Hendrik Casimirstraat 20,
 Eindhoven.

Mej. Dra P. Larsen, Scharnerweg 139, Maastr.

DE NATUUR IN.

Afdeling Weert.

Op Zaterdag 19 Mei 1951 houdt onze afdeling een excursie naar „De Ospelse Peel” met bezoek aan de kokmeeuwenkolonie aan het „Meerbaanblaak”.

Vertrek per rijwieltje om 2 uur n.m. aan de Biesterbrug.

VOOR DE JEUGDLEDEN.

Zaterdagmiddag 5 Mei excursie door de plantsoenen o.l.v. de heer A. van der Hoogt. Bijeenkomst om 3 uur aan de Brug O. L. Vrouwekade.

Woensdag 9 Mei vergadering om 6 uur, in het Natuurhistorisch Museum. De weleerwaarde heer kapelaan Camps zal een causerie houden over zijn insectenvangsten met demonstratie van materiaal.

Zaterdag 19 Mei excursie o.l.v. de heer L. Gregoire.

VERSLAGEN VAN DE MAANDVERGADERINGEN te Maastricht, op Woensdag 7 Maart 1951.

Aanwezig de dames Minis-van de Geyn, Bels-Koning, van der Mijll Dekker, Chambille, Nahon, Smeets, Schulte, Berendschot en de heren Willemse, van Rummelen, Kruytzer, pater van Summeren, Dijkstra, Kamm, Tilly, Gregoire, Gyttenbeek, Nyst, Maessen, Brans, Onstenk, Mommers, Stevens, Willems, Wassenberg, Leysen, broeder Maurentius, Janssen, frater Cuypers, frater Bosse, Overmars, Beaulen, Bollen, van der Leeuw, van Noorden, Sondeyker, Moubis, Nulens, broeder Agatho, Paping en Schulte.

Aan het begin van de vergadering deelt de Voorzitter mede dat de heer van Rummelen in de laatst gehouden bestuursvergadering tot ondervoorzitter werd gekozen. Deze mededeling

werd door de aanwezigen met een enthousiast geklap begroet. Vervolgens wordt het woord gegeven aan Dr. Schulte die een lezing houdt, getiteld:

Nieuwe visie op het afstammingsvraagstuk.

Tot voor korte tijd was het vraagstuk aangaande de schedelvorm van de mens voor menigeen vrij eenvoudig: de verticale omtrekken van mensaap, *Pithecanthropus erectus*, *Homo Neandertalensis*, *Homo fossilis recens* en van de *Homo sapiens* vormden een reeks van de kleinste tot de grootste omvang. Bij elke vorm rekende men, als daarbij behorend, een bepaalde fase van cultuur, dus een stratigraphische laag uit het Oude resp. het Jonge Palaeolithicum. In de schedelcapaciteit zag men ook een opeenvolging in grootte. Een dergelijke reeks van vormen was voor menigeen tevens een blijk van afstamming, van opeenvolging bij het ontstaan.

Doch de biologie heeft met grote stelligheid aan het licht gebracht, dat het uiterlijke voorkomen nog geen waarborg is voor de innerlijke gesteldheid; met name had de genetica dit inzicht gebracht. Trouwens Klaubach had reeds lang geleden gewaarschuwd: „Eine Formenreihe ist noch keine Ahnenreihe”.

Spr. kon op een reis door W.-Europa een aantal van de voornaamste menselijke fossielen zien, hetgeen aanleiding was tot deze voordracht.

Hij meent, dat er in de laatste tijd op drie punten een verandering van inzicht is gekomen en wel:

Er zijn nieuwe gegevens en feiten aan het licht gebracht, waardoor de door velen verdedigde en als antwoord erkende uitkomst van het vraagstuk verstoord of doorbroken werd.

Ten tweede: de waardering der gegevens werd een andere. Men ging meer rekening houden met het geheel, met de totaliteit der gegevens, dus ook met kennis op andere dan het louter morphologische terrein.

Ten derde: het materialisme, dat in de vorige eeuw tot hoog aanzien was gekomen, heeft veel aan betekenis ingeboet. Er wordt naar dieper inzicht gestreefd in de voorwerpen der natuurwetenschappen.